

издигнатъ своя народъ и да го наредятъ въ първитѣ редове на турската държава съ негово име, неговя църква, съ негови училища и книги.

Къмъ 1840-та година въ Цариградъ българскиятъ гласъ взелъ вече да се чува.

Константинъ Фотиновъ, родомъ отъ Самоковъ, се преселилъ въ Смирна и, като добилъ добро образование, започналъ презъ 1844 г. да печати първо списание за българитѣ, на народенъ езикъ, подъ името „*Любословие*“. Фотиновъ, синъ на умната си майка Фота, като гледалъ, колко другитѣ християнски народи сж напреднали въ науката, много му било жално за българския народъ, та въ списанието си подбужда младитѣ българи да се учатъ на книга и на изкуства, за да могатъ да се настанятъ по-добре на работа, па и да бждатъ почитани отъ другитѣ. Фотиновъ е първиятъ българинъ писателъ, който казва, че не само момчетата, но и момичетата трѣбва еднакво да посещаватъ училището и да получатъ еднакво образование. Той покрай списанието отворилъ и училище, въ което приемалъ момчета и момичета на учение. Най-първо ученицитѣ му били само 10, а сетне станали 200 и то отъ разни краища на България. Неговото училище свършили много младежи и станали добри учители между българитѣ, честни и трудолюбиви майстори, търговци, работници и отлични българи.

Иларионъ Михаиловски се е родилъ въ гр. Елена. Първоначалното си образование той получилъ при учителя Андрей Робовъ, разпаленъ последователъ на отца Паисия. Когато станалъ на 20 години, завели го въ Хилендарския манастиръ. Тамъ билъ покалугеренъ. За по-голѣмо учение той постъпилъ въ гръцко училище, достигналъ до високо